

Орина КОВІНЕНКО

студентка ННІ права
та інноваційної освіти

Науковий керівник:

Лілія МЕЖЕВСЬКА

доцент кафедри

цивільно-правових дисциплін

Дніпропетровського державного

університету внутрішніх справ

(м. Дніпро, Україна),

кандидат юридичних наук, доцент

ЗАКОН ЯК СПОСІБ ЗАКРІПЛЕННЯ СПРАВЕДЛИВОГО ТА НЕСПРАВЕДЛИВОГО

Закон – загальнообов’язковий формально визначений нормативно-правовий акт, у якому прописуються важливі правові норми. Інформацію прийнятого та опублікованого закону не оскаржують, до неї фактично можуть лише вносити зміни. Пропонувати, які зміни внести в текст нормативно-правового акту, дозволено навіть самим громадянам, якщо вони в певний момент відчули, що їх права, свободи або інтереси перебувають у небезпеці: або порушуються, або є значний ризик їх порушення. У такому разі зовсім не бажано окремій постраждалій особі терпіти та уникати проблеми, а навпаки, цій особі потрібно в терміновому порядку звернутися за допомогою до уповноважених органів загальної юрисдикції, які здійснюють моніторинг роботи державних органів і органів місцевого самоврядування та спроможні швидко надати якісну допомогу за законом, як до 2015 року прокуратура наглядала за законністю ухвалених рішень чиновниками на місцях.

Через те, що в країні відбувається процес децентралізації й створюються більш укрупнені райони, урядом планується зробити тотальний акцент на інститут префектів. За словами Міністра розвитку громад та територій України Олексія Чернишова: «Інститут префектів або голів адміністрацій з координаційно-контрольними функціями – це запобіжник у вертикалі державної влади» [1]. У колі науковців зазначається, що основна функція префекта полягає у здійсненні нагляду за діяльністю органів місцевої влади та контролю за діяльністю територіальних органів центральних відомств у департаментах [2].

Найбільша відповідальність при рішенні щодо оприлюднення того чи іншого нормативно-правового акту лежить саме на представниках законодавчої гілки влади. За ст. 75 Конституції України, єдиним органом законодавчої влади в Україні є парламент – Верховна Рада України [3].

Депутати Верховної Ради України – обрані представники народу,

однак, разом з цим – звичайні люди, яким у своєму житті властиво помилятися, і деякі зловживають невірними визначеннями особливо часто. Тож ми розуміємо, що вірогідність піти не тим шляхом у повсякденному особистому житті може ототожнюватися з вірогідністю поспішно зніщувати не надто правильне, суб'єктивне, рішення для розгляду парламентом. Різниця в тому, що в першому випадку на кону загалом стоїть невдача однієї особи, а в другому випадку наноситься шкода всій державі та страждає все суспільство. Якщо думати про можливі наслідки в цих двох ситуаціях, то контраст колосальний.

У законодавстві існує багато колізій, і всі люди, які хоч раз зіштовхнулися на життєвому досвіді з однією із юридичних колізій, коли раптом виникла необхідність захищати свою гідність і права, або професійні правники, які за своїм прямим обов'язком мають бути обізнаними в усіх законах країни та розуміти їх на практиці, мають знати про такі прогалини в документах через недоробку та не достатню уважність відповідальних суб'єктів.

Існує необхідність покращувати юридичну техніку письмового написання нових актів, які заплановані для набуття чинності, перевіряти правильність дотримання всіх вимог щодо оформлення, формування думки, пояснення спеціальної термінології, вживання зрозумілої та прийнятної для абсолютно всіх громадян лексики. Є відомий вираз: «Так переможе в цьому світі справедливість!». Можемо зазначити: принаймні на головних паперах з фундаментальними правилами життя народу, правилами врегулювання всіх численних державних процесів і перетворень задля досягнення гідного рівня життя кожного громадянина, справедливість просто мусить перемагати, бо у 24 статті нашого Основного Закону, Конституції України, зазначається: «Громадяни мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед законом. Не може бути привілеїв чи обмежень...» [4].

Отже, молодому поколінню юристів варто замислюватися над тими позитивними змінами, які вони хочуть запропонувати для втілення світлого майбутнього країни, для того, щоби продовжити будувати правову державу. Можна нескінченно виправляти вже сильно закріплене роками, але тільки нові думки світлих голів здатні вирішити все.

Закон – відображувач твердої гарантії справедливості, що підтверджується і захищається.

---

1. Урядовий портал. Єдиний веб-портал органів виконавчої влади України / URL: <https://www.kmu.gov.ua/news/oleksij-chernishov-institut-prefektiv-ce-zapobizhnik-u-vertikali-derzhavnoyi-vladi>.

2. Болдирев С.В., Чубарь С.С. Французький досвід організації публічної влади та сучасний стан конституційної реформи в Україні в частині децентралізації влади: ризики, проблемизапровадження. Режим доступу до ресурсу: http://pravoisuspilstvo.org.ua/archive/2020/2_2020/part_1/5.pdf.

3. Конституція України [Електронний ресурс] // Відомості Верховної Ради України. 1996 р. Ст. 75 . URL : <http://zakon5.rada.gov.ua>.